

Naročno in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica š. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdljevem tekaljski nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.
Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izhaja vsaki teden ob 11 uri popoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manjšo količino za celo leto 3 krone, za pol leta K 1.50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.
Rokopise sprejema "Narodna Tiskarna" v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska "Narodna tiskarna" (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Z združenimi močmi!

(Konec.)

K splošnim dolžnostim do dobrega časopisja omenimo le še to:

Širite dobre liste, skrbite, da se morda manj premožni po več skupaj na list naročijo. Prebrane liste posojajte dalje. Naj vam bo pri tem pred očmi le moralen uspeh, ki je največje važnosti za vsako stranko. Miloščina, katero bližnjemu v obliki časopisa podelite, ne ostane nepovrnena! — Svoje oglase priobčujte v katoliških listih, v javnih lokalnih oddelkih zahtevajte tudi svoje liste. V zvezi s tem nam bodi Dunaj, srce Avstrije. Da je tamkaj krščansko časopisje nadkrillilo židovsko, se imajo Dunajčani zahvaliti edino le odločnosti, s katero so zahtevali povsod le svoje liste ter so tako izpodrinili nadvlado čifatskih glasil.
Bodi nam torej v tem oziru geslo: Svoji k svojim!

Ne umemo, zakaj se na liberalne liste naročajo tudi sicer dobri katoličani. Izgovor, da se dobé nasprotni listi po ceni, je pač piškav. Boš-li strupa kupil v lekarni valed tega, ker je dober kup? O, bodi uveren, strup vedno škodi! — In če bi tudi tebi ne škodil, gotovo pa je v kvar tvojim domačim.
Čuden se nam zdi izgovor nekaterih, češ, naročamo se na nasprotno liste, da spoznamo, k do im a prav.
Uže ta nezaupnost do katoliških listov je sumljiva.

Tak zdi se nam podoben človeku, ki bi pričel vse mogoče reči jesti, le da bi spoznal sam jedi, človeku, ki bi torej svoj želodec pital z raznimi neprebavljivostmi, n. pr. z zemljo, travo, ali s strupom — le da skusi, kaj je želodcu prav. Prepričani smo, da bo takega čudaka ravno tako želodec bolel, kakor glava

modrijana, ki se bo pasel po liberalnih časopisih.

Liste — dobre in slabe — brez razločka smeli bi po našem prepričanju čitati le oni izobraženci, ki znajo trezno razsojati, med pravimi in navideznimi dokazi, ki so v resnici do cela vtrjeni, sploh taki, ki morejo poznati orožje nasprotnikov, da se morejo krepko napadom v bran postaviti. — Toda nasprotnike svoje dovolj spoznamo iz svojih glasil. Iz same radovednosti podpirati peklenke namene nasprotnikov, pač ne gre!

Končamo te vrstice z besedami, katere smo napisali na čelu tega članka: „Z združenimi močmi!“ Da, če bi se vse čile moči, ki so v naši stranki, združile, bilo bi delovanje naših listov živahnije, cela akcija naše stranke bise mogočno razvila, in katoliški program, kateri nam ostane svet, bi slavil lahko uže svojo zmago. Torej junaki, čvrsto na delo! Per aspera ad astra! Z združenimi močmi!

Protest,

katerega so slovenski člani goriške kmetijske družbe podpisali in izročili na pristojnem mestu proti veljavnosti občnega zbora, ki se je vršil dne 9. t. m. v Gorici:

Slavno predsedništvo c. kr. kmetijskega društva v Gorici.

Proti občnemu zboru, sklicanemu na dan 9. t. m., podajemo podpisani člani osrednjega odbora v svojem in svojih tovarišev in zastopancev imenu naslednji

protest:

Prilično eno leto pred smrtjo nepozabnega predsednika grofa Franca Coroninija krožilo je po celi deželi vabilo kmet. društva, izdano po sklepu osrednjega odbora, naj bi kmetovalci, prijatelji kmetijstva, društva in občine v večjem številu pristopili društvu, da se oživi in ojači njegovo delovanje v blagor domačemu kmetijstvu. Vsled tega poziva se je začelo naše ljudstvo gibati in osrednji odbor je sprejel zaporedoma znamenito število naših kmetovalcev pa tudi kmetijskih zadrug in občin.

Pod Coroninijevim naslednikom pa so se stvari vse drugače zasukale. V seji dne 14. februarja 1903 je osrednji odbor vsprejel zraven nekaterih Slovencev mnogo italijanskih posestnikov, pa tudi društev, in sicer takih, katera nimajo pravni opraviti s kmetijstvom, kakor „Società di Ginnastica“, „Lega Nazionale“, politično društvo „L'Unione“ in to brez vsega ugovora, dočim je v naslednji seji dne 11. julija 100 in toliko zglašenih slovenskih kmetovalcev izročil v pretres posebnemu odseku, kateri še do danasnje dne ni dovršil svoje naloge.

Pri tem se je predsedništvu zelo mudilo sklicati občni zbor in sicer v takem času, ki ni po pravilih (§ 34.) odločen za društvena zborovanja. Pa tudi prehvapiti nas je hotelo predsedništvo s svojim oznanilom obč. zbora, ker smo prejeli dotična vabila še-le dne 1., 2., 3. tek. meseca, — nekateri člani še sploh niso prejeli nobenega vabila, med njimi celo odbornika gg. ces. svetnik France Vodopivec in povalni učitelj Štrekelj. V zmislu § 35. društvenih pravil bi morala biti vabila vročena vsaj 14 dni pred občnim zborom, ker drugače ne morejo člani izvrševati svoje pravice, ki jim je

počata hipec in odšla v sosedno sobo, iz katere je prihajal šum šivalnega stroja. Lure je moral čakati precej časa.

Stroj je bil utihnol, čulo se je napol glasno govorenje. Malo nato so se odprla vrata, na njih se je pojavila Elen, namignivši tujcu, naj vstopi. Bleda žena sedela je v starem naslonjaču; ramena in glava so ji bila podprta z vzglavjem; vidno razburjenostjo je zrla vstopivšega gospoda. Ob šivalnem stroju stala je še ena mladenka, istotako vznemirjena kakor mati.

„Zahtevate legitimnega spričevala“, začela je gospa Vite s tresočim glasom, „da smo Roger Vitejeve družino? Elen, pokaži gospodu spričevalo moje poroke in vajina krstna lista!“

„Zadostuje, gospod ... ah ...?“

„Popolnoma“, odvrnil je svečenik, ko je pregledal listine; „Bogu hvala, da mome izpolniti izročeno mi nalogo“. S temi besedami posegel je v žep in privlekel iz njega zavitek bankovcev, zaprtih dobro v skrbno zapečatenem zavitku. „Morda ste prišli na v-kaz bank...“

„Prosimo, gospa, ne imenujte nikogar, ker ne smem odgovoriti. Vzemite ta zavitek; in naj bo poravnana beda in pomanjkljaj tolikih let. Kar je v zavitku je vse vaše imetje, ne miloščina, temveč prava legitimna last.“

„Nekaj dragega bi Vas prosil“, nadaljeval je duhovnik, potem, ko je odložil zavitek v odprte roke starice, „vi

podeljena, da smejo oglašati samostalne predloge; kajti kdor dobi vabilo 5, 6, 7 dni pred občnim zborom, ne more nikakor izpolniti pogoja, stavljenega v zadnjem odstavku § 35.

Da se deležba od slovenske strani kolikor mogoče omeji, odredil je društveni urad, da se ne dajejo od dne razposlanega vabila nikomur izkaznice, tudi če plača udmino. Tako se je odrekla izkaznica dež. poslancu g. Antonu Klančiču, kateri je prinesel dne 3. t. m. plačati udmino za podgorsko občino in blagajnik mu je izrecno povedal, da je prejel tako povelje. Petekli četrtak je bila baje radi blagajnikove bolezni društvena blagajna celi dan zaprta, se niso sprejemala plačila udnin, niti se niso izdajale izkaznice, po katerih so prašali razni člani.

Tu bodi omenjeno še to, kar očitno kaže namero predsedništva oziroma društvenega urada: Vsem italijanskim, oziroma tudi nemškimi članom, kateri so bili v zamudi s plačilom udnine za preteklo leto, je društveni urad razposlal opominjevalnice — dočim so se napravljene opominjevalnice za slovenske člane na najvišje povelje pridržale v uradu.

Na dnevnem redu občnega zbora je poročilo o društvenem delovanju leta 1901, so računji za l. 1902 in proračun za l. 1903. Vse te spise imajo italijanski člani v rokah, so jih lahko pregledali in se pripravili za dotično razpravo. Slovenski člani pa niso prejeli ne poročila, niti omenjenih računov in proračunov, ker ni predsedništvo prav nič za to poskrbelo — kakor se je poprej vedno godilo — da bi se napravili potrebni prevodi ter priobčili članom. V tem opuščenju tiči tudi očitno kršenje naših pravic, katero občutimo tem huje, ker

ste katoličanke, ni res? Molite torej za dušo njega, kateri me je poslal do vas.“

„O vas torej ne smemo vedeti nič?“ prašala je starka ginjena, „nekako čustvo mi pravi, da smo prišli do tega zavitka po vaši dobroti; kako bi nas bili drugače iskali toliko dni? ...“

„Ne, ne potrebujem nobene zahvale; bil sem samo orodje v ... rokah božjih, hotel je nadaljevati, a prekinil svoj govor, vstal, stegnil roko proti ženam in rekel:

„Z Bogom, prosim, ne govorite nikomur o meni, niti ne pozvedajte po osebi, ki me je poslala ... to je skrivnost!“
Vdova Vite in nje hčeri so obljubile in gospod Lure se je poslovil. Tako je teh troje oseb samo smilo, kdo je bil tujec. Toda njih mnenje je bilo krivo: mislile so namreč, da vidijo sina kakega moža, ki je kdaj provzročil tako veliko nesrečo družini Vitejevi.

Bralec pa ve zdaj, čemu je duhovnik Lure potoval v svetnih oblačilih. Ne dolgo po skrivnostnem dobitku svote 20000 dolarjev, katera je povračala kapital očetov z vsemi obrestmi, zapustila je vdova Vite s svojimi hčerami revno stanovanje v Čikagi in se vrnila na Irsko, v domovino.

Tako niso zvedele nič o dogodkih, ki so prihruli nepričakovano nad duhovnika Pavla Lureca; postal je bil njih žrtva radi okolščin, na katere ga je vezala — dolžnost ...

Žrtva spovedne tajnosti.

Zgodovinska povest.

Spisal Ivan Meziniec.

VIII.

Minulo je bilo že mnogo let od onega časa, ko je oprostila Viteja smrt njegove revščine. Njegova soproga z dvema hčerama je stanovala v dveh malih sobah v eni onih hiš mesta Čikaga, katere imajo po deset do petnajst nadstropij, in v katerih prebiva na stotine ljudi. Za onega, ki bi ne bil še nikdar tako visoko spel, bilo bi za poiskat nekako težko; toda kurat Lure ni imel te skrbi, saj je tolikokrat obiskoval podobna poslopja, opravljajoč svojo visoko nalogo. Takrat je spel po stopnjicah z nekakim čustvom veselja in upanja. Že je pred vratmi od vratarja mu označenimi, in bere nad njimi sledeč napis: „Sestri Vite, — šivilji“. „Bogu hvala“, šepnil je, „upam, ja sem na pravem sledu“. Pozvoni, kmalu nato se odprejo vrata. Mladenka, bledih lic, stara več kot trideset let, gledala je začudena tega moža visoke postave in poprašala nekako plaho za njegovo željo.

„Želel bi prašati, ali ste morda vi hči nekdanjega trgovca Viteja?“

„Da, Elen Vite sem, a moj oče je bil Roger Vite“, odvrnila je žena.

„Toda mi dovolite, da vstopim, ker nekako opravilo največjega pomena me

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, modne barkente, in drugo manifakturno blago posebno za bližajoči se zimski čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškojfo števil. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nositelje, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za strnišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga stavbenih nositeljev v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno kronske nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Harmonij

že nekoliko rabljen, majhen, bi nekdo rad kupil za zmerno ceno. Naslov pove upravništvo.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

Uveljavljen z častno diplomo najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetilno izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinerega, za nove maše in godove, kolače za birno in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

Pozor! Pozor!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brisko, vipavsko, furlansko in istrijansko vino. Odpošilja se na vse kraje v sodčih od 56 litrov naprej. Postrežba je točna, cene zmerne.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,
Via del Ponte Isonzo hšt. 6.
Gorica.

Posestvo na prodaj

v Dornbergu.

Imam posestvo: hišo z 8 hrami, s kletjo, s podstrešjem, s hlevom in s shrambo za klajo ter več njiv zemlje. Vse je na prodaj za 3000 gl. ali 6000 K.

Miha Sinigoj,
Miren 221.

Lekarna

Cristofolotti v Gorici

Prave in edine žel. kapljice z znamko sv. Antona Padovanskega.

Zdravilna moč teh kapljic je neprekosljiva. — Te kapljice uredijo redno prebavljanje, če se jih dvakrat na dan po jedno žličico popije. — Okrepé želodec, storé, da ugine v kratkem času omotica in si-voitna lénošt (mrtvosť). Te kapljice tudi storé, da človek raje je.

Cena steklenici 60 vin.

Št. 423

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil IV. četrtleta t. j. mesecev oktobra, novembra in decembra 1902. začne v ponedeljek dne 7. marca 1904. ter se b nadaljevala naslednje četrtke in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljavnice in ž njo združene hranilnice.

V Gorici, 6. februvarja 1904

Anton Kuštrin

Gosposki ulic. h. števil. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v ll. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mliina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Teod. Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morelli 12

Se priporoča v izdelovanje cerkvene posode in orodja iz zanesljive kovine po uzorcih ali lastnem načrtu po poljubnem slogu.

Stare posode popravi in prenovi, pošlata in posrebrni v ognju, pošlata tudi distrelvodne o-
sti vse po najnižjih cenah.

Da si morejo tudi bolj revne cerkve naročat cerkvenega kovinskega blaga ter staro orodje popraviti in obnoviti, olajšuje jim to s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, katero katero se izplačuje na obroke. Preč. p. n. naročevalci si obroke lahko sam določijo.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta vsakovrstne obleke za moške po meri, bodisi frne ali pa pripravoste.

Priporočata se svojim rojakom v Gorici in na deželi, posebno pa č. duhovščini za obilna naročila.

Anton For,

klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Dunajska cesta št. 15 v Medjatovi hiši v pritličju

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi zvonov proti poškodbim.

Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska zavarovalnica. Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

ROJAKI! Zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

Sprejema hranilne vloge katere obrestuje po 4 1/2% polumesečno; nevzdignene obrestipripi-
sjuje konec leta k glavni-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema nove člane z glavnimi in opravljenimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravilni po 2 K. Otvarja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.